

A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Alapítva: 1948-ban

Új folyam: 276. szám

2015. december

Békesség!

Beköszöntött a tél, ami a hideg idő ellenére meleg időszak a szívünkben. Ünnepekkel, készüléttel, várakozással és persze sok rohanással teljes. Ellentmondásosan hangzik, hogy egyrésztől várjuk a karácsonyt: az ünnepet, családi együttlétet, az újévet; másrésztől rohanunk, vásárolunk, díszítünk, sütünk-főzünk, évet zárunk, munkát szaporítunk. Mire van szükségünk ebben az időszakban? Netán több programra, egy konferenciára, új ismerősökre, gyorstalpaló kurzusokra, vagy csupán egy kis levegőre? Talán. Egy bizonyos: akire szükségünk van, az Krisztus. Ha tehetjük, álljunk meg, töltsünk időt a rácsodálkozással, a lecsendesedéssel. Ha más helyzetben vagyunk és futunk, akkor viszont ne lankadjunk, fussunk Krisztussal! Töltsük meg az ünnepeinket, a várakozást, a készüléttel, az évvárást, az életünket Vele!

A mostani újságban olvashatunk majd a karácsonyról, az adventi készülétről. Szívleljük meg ezeket a témákat, és gondolkodjunk el, mi hogyan töltjük az ünnepeket. Egy testvér bemutatkozását is olvashatjuk, aki egy ideje már gyülekezetünkbe jár, ajánlom őt a testvérek szeretetteljes figyelmébe.

A megtéréséről, újjászületéséről most egy idősebb testvérnő és egy fiatalabb testvér számol be. Adjunk hálát az Atyának, aki lelkeket ment, és bátorodjunk ezen biztonyságtévők példája által!

Szeretném külön a testvérek figyelmébe ajánlani az imarovatot, ami lehetőséget teremt arra, hogy egyenként, otthonunkban közös gyülekezeti témákért imádkozzunk. Kérem a testvéreket, hogy vegyünk komolyan az imatémákat, fogjunk össze lélekben. Mindnyájan ennek a testnek vagyunk a tagjai, lássuk hát és törődjünk azazal, hogy más tagok mit tesznek. Imádkozzunk a különböző szolgálatokért, szolgálókért és a gyülekezetért.

Beszámolót olvashatunk két csoport életéről: az egyik gyülekezetünk ifjúsága, a felnövekvő generáció, akik talán nem is olyan soká gyülekezetünk meghatározó rétegévé fognak válni. Így tekintsünk rájuk! A másik csoport a „húséges zarándokok”, akik vasárnap reggelként a ruhatárban gyűlnek össze. Keressük a kapcsolatot ezzel a csoporttal és merítsünk abból a bölcsességből, ami nekik van!

Ha már idősebb testvérekről van szó, olvashatunk egy beszámolót azokról a gyülekezeti tagokról, akik már nem tudnak eljönni az imaházba. Betegségeik ellenére hitük nem lankad, életük számos téren példaeértékű a számunkra. Míg megtehetjük, keressük fel őket, gyakoroljunk velük közösséget!

Végül a könyvajánlóban egy C.S. Lewis írta könyvvel ismerkedhetünk meg. Az ateistából hívővé lett író méltán híres keresztyén körökben, mi se legyünk tudatlanok munkájával kapcsolatban!

Testvéri szeretettel: Széll László

Bemutató

"Idén karácsonykor lesz két éve, hogy elkezdtem járni az Pesterzsébeti Gyülekezetbe. Azelőtt Pécssett laktam. Ott nőttem fel, és a Pécsi Baptista Gyülekezetben (Bokor utcai) merítkeztem be, majd ott szolgáltam az ifjúságban és a VISZ-ben. A Pécsi Tudományegyetemen diplomáztam, mint földrajz-német szakos tanár.

Sajnos Pécssett nem volt lehetőségem a tanításra, ezért elköltöztem otthonról. Dunaharaszti kaptam állást egy általános iskolában.

Pestre költözve, keresni kezdtem egy közösséget, ami biztos pont lehet ezen az új helyen.

Mikor a gyülekezetbe értem, már első alkalom után éreztem, hogy szívesen jövök a testvérek közé, mert mindig szeretettel és érdeklődéssel fogadtak.

Köszönöm a testvéreknek a sok segítséget és kedvességet!"

Kopjár Máté

Miért örömnep a karácsony?

Advent idején, készülve a karácsonyra, felmerülhet ez a kérdés.

Jézus, megszületésével, a betlehemi istállóban nagy örömet jelentett. A mezőn, nyájuk mellett tanyázó pásztoroknak először egy angyal jelent meg, aki elűzvén szívükből a félelmet, örömmel hangolta őket: „Ne féljétek, mert íme, hirdetek nektek nagy örömet, amely az egész nép öröme lesz: üdvözítő született ma nektek, aki az Úr Krisztus, a Dávid városában.” (Lukács 2:10-11) Később egész angyalsereg dicsőítette Jézust. Ebben is felfedezhetjük az örömet.

Mindenki más módon éli át a karácsony örömét, életkortól függően. Adventkor, a

készülődés, várakozás idején örömmel gondolunk arra, hogy megtisztítsuk lelki házunkat. Csak így tudunk szívből örülni Jézus születésének.

A gyermekek is örömmel készülnek. Ők a legnagyobb ajándék, Jézus, mellett más ajándékokra is várnak. A szülők láthatják gyermekeik csillogó, ragyogó tekintetét, hogy ők földi ajándékot (is) remélnék. (Mi felnőttek szoktuk mondani egymásnak, hogy karácsony tájékán nem illik kíváncsiskodni.) Amikor eljön karácsony szentestéje, a gyermekek izgalma egyre nagyobb. Örülnek minden ajándéknak, amit kapnak.

Legfőbb örömünk – gyermekeknek és felnőtteknek egyaránt – a gyermek-Jézus földre jötte. Ezzel kapcsolatban eszembe jutott egy régi karácsonyi ének:

*„Öröm, öröm, ó drága, kedves hír,
Melyet hirdettek angyalok.
Nagy kegyről és szeretetről beszél,
Öröm, amelynél nem lehet nagyobb...”*

Karácsonykor gondoljunk azokra a testvéreinkre, embertársainkra is, akiknek a karácsony nem jelent igazi örömet, hiszen ennek sokféle oka lehet. Betegség, magány, nélkülözés, félresiklott életút, szorongatott helyzet és még sok más.

Visszaemlékszem gyermekkorom, fiatalkorom karácsonyaira. Én a dunaharaszti baptista gyülekezetben nőttem fel. Emlékszem, hogy édesapám Advent idején buzdította a gyülekezetet, különösen a testvérnőket. Arra szólított fel, hogy nézzünk körül a környezetünkben, kinek tudnánk örömet szerezni? Kinek tudnánk valamit segíteni?

Isten előtt kedves, ha ilyen módon gyakoroljuk a szeretetet. Az lenne a „leghívóbb” hozzáállás, ha erre a szeretetgyakorlásra egész évben törekednénk. Így lehet örömeinkben gazdag, áldott a karácsonyunk! És nem csak a karácsonyunk.

Halász Sándorné

Térjetek meg és merítkezzetek be!

Gábora Botond: Megtérésem története

Tavaly Tahi táborban tértem meg. Az utolsó napon szólított meg Isten. Ezután elkezdtem járni a törekvők órájára, ami nagyon megerősített, de mégis jöttek a kísértések. Végül úgy gondoltam kell még egy Tahi tábor.

Idén sok tanítás, program volt. Az utolsó estén beszélgettem a döntésemről, félelmeimről, kísértéseimről. Ildikó, és az egyik barakk-vezető (Beni) látott el sok tanáccsal (pl.: olvassam János evangéliumát, és segítettek legyőzni a félelmeimet).

Mióta sportolok, sok győzelem, próba és vereség ért, de tudom, hogyha Istennel vagyok, akkor nincs értelme feladni.

Régebben volt egy prédikáció egy aranyhalról ami egy pohár szélén állt, és nem tudta hogy visszaugorjon, vagy ki a szárazra. Béla bácsi ezzel arra utalt, hogy a döntés a kezünkben van. Én eldöntöttem, hogy Istenhez és a gyülekezethez szeretnék tartozni.

83 – 70

Mindkettő születésnapjaim száma. Dunaharasztin születtem, ahol abban az időben még nem volt gyülekezet, így Pestersébethez tartoztunk. Életem első útja születésem után, szüleim karjában az ide vezetett (abba az imaházba, amely ma már romokban áll).

Boldogan emlékszem vissza gyermekkoromra. Vasárnaponként egyetlen programja volt a családnak: a gyülekezeti élet. Aztán jött a háború és annak borzalmi. Hatósági döntésre el kellett hagynunk az otthonunkat. Budára mentünk rokonokhoz, de az a rész is fronttá vált.

E borzalmas körülmények között keresett meg engem az Úr Jézus és használt fel vigasztalásul családom számára. Ott, ahol mások sírtak, én boldog lettem, mert ott

éreztem meg igazán, hogy engem az Úr Jézus örökbe fogadott.

Amikor a lehetőségek engedték, már nem Harasztra mentünk vissza, hanem Pestersébeten telepedtünk le.

Ifjú életemet az Úr Jézus megváltó szeretete tette boldoggá. Tudtam, hogy egyedül Neki köszönhetjük megmenekülésünket.

Gyermeki hitem erős volt, így a gyülekezet elé boldogan álltam ki – kérdések sokaságára sírva felelgettem -, és megvallottam, hogy az életem az Úr Jézusé.

13 évesen, 70 évvel ezelőtt, egy decemberi vasárnapon, fehér ruhában merülhettem a hullámsírba, hogy egy életre elkötelezzem magam Isten gyermekévé.

Ma, a 70. lelki születésnapomon, meg kell vallanom, hogy sokszor elgyengültem, sokszor megbántottam az én Megváltómat, de hiszem, és tudom, hogy megbocsát és befogad Örökébe.

Testvéri szeretettel: Máté Vincéné

Ifirovat

Sok szeretettel köszöntök mindenkit december elején, immár az adventi időszakban. Lassan közeledik a félév vége, ami azzal jár, hogy minden ifitagnak egyre több dolga van az iskolában, egyetemen és a munkahelyen. Témazáró dolgozatok, zárthelyik és megannyi kihívás vár minket a hétköznapiakban, így még fontosabb, hogy tudjunk elég időt tölteni Istennel. A hétköznapijainkat ezek a kihívások töltik ki, így mindannyiunknak felüdülést jelent a péntek esti ifjúsági óra. Itt szerető testvérek körében mondhatjuk el, hogy mi bánt és mi az, amiért hálásak vagyunk. Áldásos együtt, egymásért imádkozni. Nagyon jó látni azt is, ahogyan Isten munkálkodik a közösségünkben. A dicsőítő csapatunknak egyre több tagja van, ahogy azt az ifjúsági vásárnapon a Testvérek is láthatták, már Katona Ede is oszlopos tagja lett a csapatnak. Példaértékű az az elszántság és áldozatvállalás, amivel ők minden pénteken felkészülten kiállnak elénk, hogy az éneklés minél szebb lehessen. Már az ifióra kezdete előtt találkoznak, imádkoznak, és gyakorolnak, hogy a dicsőítésünk ne csak a szívünkben, hanem hangokban is Istent dicsőítő lehessen. Egy újabb szolgálatba is bekapcsolódott az ifjúság a közelmúltban. Rákosi-Horváth Krisztina vezetésével minden hónapban egy szombat délelőttöt a Pesterzsébeti Anyaoltalmazó Otthonban töltenek közülünk néhányan, ahol a fiatalok elsősorban az alkalom és a játékok lebonyolításában, illetve az éneklésben segítenek.

Az adventi időszakban, a karácsonyra készülve igyekeztünk az ifitermet is feldíszíteni és kis díszekkel karácsonyi hangulatot teremteni. A mindenütt utunkba kerülő gyertyák, égősorok és a szebbnél-szebb koncertek jelzik, hogy ünnep közeleg. Kamilla ebben a hónapban nekem (Lovász Debórának) tett fel néhány kérdést a karácsonyi ünneppel kapcsolatban.

Lovász Debóra

1. Otthon hogyan szoktátok ünnepelni a karácsonyt?

A karácsonyt mindig családi körben ünnepeljük, a következő rutin szerint: A nagyszüleim Kiskőrösön laknak és sajnos csak nagyon ritkán találkozunk egymással, ezt az ünnepet azonban mindig együtt töltjük. A család női tagjai már több hete egyeztettek a karácsonyi menüt és megbeszélték, hogy ki miben veszi majd ki a részét. Az ajándékok beszerzése is elkezdődött már és a házuk is teljes karácsonyi díszben pompázik. A nagyszüleim általában december 24.-én délután érkeznek meg süteményekkel, halászlével és ajándékokkal megpakolva. Szenteste együtt díszítjük fel a fát, énekelünk, és Isten elé hozzuk hálánkat az Ő szeretetéért, a Messiás földre jöttéért és az elmúlt év áldásaiért. Ezek után elfogyasztjuk a karácsonyi fogásokat, majd jót beszélgetünk a karácsonyfa körül. A következő napokban is az asztal és karácsonyfa környéke a fő gyülekezési pont a házban—már persze csak akkor, amikor nem az imaházban vagyunk. Nagyon jó ilyenkor együtt lenni szeretetben, békességben és csak örülni Istennek és egymásnak.

2. Idén hogy készülsz rá?

Őszintén szólva, még nem nagyon... A gyülekezetben megrendezett adventi koncert, a sok árus az utcákon, a színes égősorok és a karácsonyi ajándékokra utaló sok-sok kérdés és reklám már érezteti velem, hogy közeleg az ünnep, azonban más elfoglaltságaim miatt általában csak karácsony előtt egy héttel kezdem el a készülődést és csak ekkor fog el igazán a hangulat. A szívemet azonban igyekszem díszbe öltöztetni addig is. Fontos számomra, hogy a karácsony jóval több legyen, mint ajándékok és sütemények. A Messiás érkezett ekkor a földre és ez a tény; az a szeretet, ami ebben megnyilvánult, már ebben az időszakban is hatással van a lelkekre és mindennapjaimra.

3. Melyik volt az az ajándék, aminek a legjobban örültél?

Nehéz kérdés. Az elmúlt években, bár a szeretteim és barátaim mindig meglepnek valamivel (sokszor már előre megbeszélte, hasznos dologgal), valahogy jobban értékelem az együtt töltött időt a családdal és a kisebb ünnepléseket a barátokkal. Amit ki tudnék emelni, az az a Barbie lakókocsi, amit talán 10 éve kaptunk a húgommal karácsonykor. Nagyon régen vágytunk már rá és rengetegszer könyörögtünk a szüleinknek, hogy „mi tényleg jók leszünk,” csak vegyék meg. És megkaptuk... Emlékszem arra a hihetetlen örömré, amit akkor éreztünk és arra is, hogy az egész karácsonyi ünnepet a lakókocsival és a Barbie babákkal töltöttük. Amikor mindenki nyugovóra tért, mi is úgy tettünk mintha aludni menénk. Azonban pár perc múlva, mikor hallottuk az ajtón beszűrődő horkolást, felkelünk és még hajnalig játszottunk... Másnap aztán igen megerőltető volt ébren maradni az imaházban.

4. Mit szeretsz jobban, adni vagy kapni?

Nem tudok választani. Az ajándékokban elsősorban a szándékot látom, és azért vagyok hálás, hogy az illető gondolt rám, ezért szerencsére minden apróságnak örülni tudok. De nem csak kapni szeretek, hanem adni is. Jó érzéssel tölt el, amikor valakinek/valakiknek örömet tudok szerezni és itt nem feltétlenül kézzel fogható dolgokra gondolok. Szeretek időt, több figyelmet adni és szinte apróságokkal szebbé tenni a körülöttem élőknek az adventi időszakot. Bár igyekszem erre a hétköznapiakban is figyelni, karácsonykor még nagyobb hangsúlyt fektetek rá.

Az adventi időszak a várakozás időszaka, amikor igyekszünk díszbe öltöztetni a szívünket és felkészíteni az ünnepre, ezért egy verset választottunk, ami segíthet minket ebben.

Kovács Kamilla

Adventi lángok

Viasztestben hitnyaláb,
Kérünk, égj te, legalább!
Hogy házunk sziklára épüljön,
Életünk mélybe ne merüljön!

Reménnyel gyúlt gyertyaláng,
Fénylőn tekints most le ránk!
Jégszívekbe égő tüzet hozz,
Ördögi büntől esdünk: oldozz!

A legmelegebb láng ég,
Összeér most föld és ég.
Angyal, ember, mindenki boldog,
A rég várt fény végre fellobog!

E gyertya az örömtűz,
Messiást szült égi szűz.
Az éjszaka áldott karjában,
Alszik a kiseded jászolában.

György Emőke

Lelki növekedés az Ige tanulmányozásával...

Úgy gondolom, hogy ilyen céllal alapították meg a minden korosztály bibliaköreit. Egyetértek ezzel az elgondolással. Kisebb körben jobban megnyílik az ember, mindenki hozzájárulhat az Ige mondanivalójának kifejtéséhez, mindenki imádkozhat hangosan.

A mi csoportunk, a nyugdíjasok csoportja, kb. 20 főből áll. Azért mondom, hogy kb., mert nem tud mindenki minden alkalommal jelen lenni. A bibliaórákat 6 testvér felváltva vezeti. Ennek az az előnye, hogy az együttlétek változatosak, színesek.

Almás testvér lelkipásztorsága idején minden csoportnak nevet kellett választania. A mi csoportunk közös elhatározással a „Hűségesek zárandók” elnevezést választotta. Ebből a „hűségesek” egyrészt azt fejezi ki, hogy igyekszünk hűségesen részt venni az összejöveteleken—amennyiben rajtunk áll.

Azt is jelenti, hogy hűségesek vagyunk a mi Urunkhoz és az ő Igéjéhez, nem megyünk más mezőkre szedegetni, ahogy Boáz is kérte Ruthot. A „zarándok” pedig azt fejezi ki, hogy ez a földi lét nem az igazi hazánk, itt csak átutazók, zarándokok vagyunk. Pál apostollal együtt valljuk: „Mert a mi állampolgárságunk a mennyekben van, ahonnan a megtartó Úr Jézus Krisztust is várjuk” (Filippi 3:20) és a Zsidókhoz írt levél írójával: „*Mert nincs itt maradandó városunk, hanem a jövődőt keressük*” (Zsid.13:14)

Addig pedig, amíg hazaérünk, szeretnénk jól végezni a munkát, amit az Úr ránk bízott.

Varga Lajos

Beteg voltam és meglátogattatok, Atyám áldottai – Jézus (Máté 25, 34-36)

Belső indítást követve meglátogattam az utóbbi hónapokban három 90 év feletti testvért a gyülekezetünkben. Elsőként **Maróthi János** (94) testvérnél voltam. Idősek otthonában lakik, másokkal egy szobában. Félrevonultunk az ebédlőbe, hogy magunk legyünk. Bár testileg problémákkal küzd, – rossz látása miatt nem tud olvasni, előre haladt csípőizületi arthrosis következtében két bottal is csak nehezen tud járni – de szellemileg friss. Csodálattal beszélt az ápolók türelméről, ami még a legnehezebb betegek esetében is jelen van. Maróthi testvérről tudják, hogy hívő. Erről csendes, türelmes viselkedésével tesz bizonyosságot, amiért mindenki szereti. Otlétem alatt telefonon kereste valaki más is a gyülekezetünkben.

Szentgyörgyi János testvér (92) volt a következő. Szép nagy házban lakik családjával együtt. Beszélgetésünkön jelen volt fe-

lesége és veje, Kovács László testvér is. Kora ellenére még elég jó testi és szellemi egészségnek örvend. Elmondta életútját, megtapasztalásait. Főleg növényi, zöld táplálékot fogyaszt. Mindent, amit elért az életben nem saját érdemének, hanem Isten kegyelmének tekint.

Végül **Szalai Sándorné** (96) testvérnőt kerestem fel. Ő szerintem gyülekezetünk legidősebb tagja. Kérdésemre mondta, hogy nem akar 100 éves lenni. Fia, menyé és lánya gondozzák. Bár járkálni tud, krónikus betegsége miatt ágyban fekszik, ugyanakkor szellemileg teljesen friss. Sokat beszélt nehéz életéről, hiányairól és egyben Isten csodálatos megsegítéséről is. Sokat imádkozik még nem hívő családtagjaiért.

Idős testvéreink nagyon örültek a látogatásnak. Mind a hárman üdvözlik a gyülekezetet. Kérik, hogy továbbra is gondoljunk rájuk, imádkozzunk értük. A látogatás végén mind a hárman úgy imádkoztak, hogy készülnek az Úrral való találkozásra, a csodálatos mennyei boldogságra. Mivel ilyen találkozások folytán áldást kapunk, áldást adunk, biztatom a testvéreket hasonló látogatásokra, hiszen Isten-hitünk csak cselekedetek által bizonyul élő hitnek.

Dr. Katzenbach Tibor

A mandolin

*Ez a nyolchúros kis hangszer maga a csoda,
Szelíd hangjával a Jóistent magasztalja.
Ha megszólal, a szívem nyomban szárnyra kél,
Ajkam örömmel zengi az Úr dicséretét.*

*Ez a kis nyolchúros oly csodálatosan szól,
Ha játszom rajta, megfeledkezem gondjaimról.
Zengő hangja Istenhez repíti lelkemet,
A szívem azt érzi, Isten nagyon szeret.*

*E kis nyolchúrostól oly sok örömet kapok,
Érte Istennek folton csak hálát adok.
Nincs olyan nap, hogy kezembe ne venném,
Nincs oly nap, vele Istent ne dicsőíteném.*

*Szeretném húrjait még sokáig pengetni,
Addig biztosan, amíg Isten megengedi.
Szeretnék még sok embernek örömet szerezni,
Zenész testvéreimmel sokszor együtt örüdeni.*

*Mert az a legcsodálatosabb e kis nyolchúrosban,
Ha sokan pengetjük, akkor szól a legmagasztosabban.
Akkor zenész testvéreimmel boldogságban úszunk,
És én elképzelem, egyszer majd Isten előtt játszunk.*

*De addig még nagyon sok munka vár ideleln,
Sok munkáskézre van szükség a szőlőben.
Sárgulnak a búzamezők, az aratnivaló sok,
Testvéreim, legyünk rendíthetetlen munkások.*

Közreadta: Szűcs Gábor

Imarovat

„A világot nem a nagyhangúak teszik emberibbé, hanem a csendes emberek, akik sokat imádkoznak.” (Johann Adam Möhler)

Néhány aktuális imatéma a hónapra:

1. Gyülekezetünk vállalt feladatai a karácsonyhoz kötődően:

a) Hajléktalanszállón való szolgálat. Minden évben megy egy szolgáló csoport, akik viszik a karácsonyi üzenetet. Idén december 17-én kerül erre a szolgálatra sor.

b) Börtönmisszió. Ebben a szolgálatban részt vevő testvéreink is megkülönböztetett figyelemmel készülnek a karácsonyra,

szenteste napjának délelőttjén lesznek ott az Evangéliummal az elítéltek között.

c) Iskolák. Mind a két baptista iskola meglátogatja az imaházat.

A Szivárvány Iskola december 12-én: ők még elsősorban hálaadás témakörben jönnek.

A Külkereskedelmi Iskola december 18-án: ők már kifejezetten a karácsonyra készülve érkeznek.

d) Advent 4. vasárnapjának délutánján lesz az idősek (szép korúak, vagy inkább bölcsőbbek ☺) karácsonya. A hangulat és a visszajelzések alapján nagyon áldott alkalmak szoktak lenni!

e) A városi énekkar ismét ellátogat az imaházunkba, mely alkalom sok embernek az egyetlen megjelenése Isten házában.

f) A gyermekeknek szóló ajándécsomagok is készülnek majd megint. Ez is nehéz, s összetett feladat, melybe most újabb testvérek is kezdenek bekapcsolódni.

Imádkozzunk testvéreinkért, akik ezekben a szolgálatokban részt vesznek, hogy szolgálatuk elérje a célját, Isten dicsőségére váljon, az emberek épülésére!

2. Személyes feladatunk a karácsonyhoz kötődően:

Imádkozzunk, hogy ezekben a napokban, hetekben kialakuljon bennünk az igazi karácsonyi hangulat, amely elsősorban nem a szeretet ünnepére, hanem Jézus szeretetére épül!

Valamint ne feledkezzünk meg Istennel való beszélgetésünkben lekipásztorunk figyelmeztetéséről, mely alapján az adventi időszak a bűnbánat időszaka is lehetne!

Császár Levente

Könyvajánló

C. S. Lewis – A szeretet négy arca

C. S. Lewis-t legtöbben regényírói munkássága révén ismerik (Narnia krónikái, Csúrcsavar levelei), de ezen kívül a XX. század egyik legkiemelkedőbb apologétája is volt, illetve oxfordi irodalomtudósként is emlékezhetünk rá. A szeretet négy arca [The Four Loves] című munkája 1960-ban került kiadásra, ám a mai napig az egyik mérsékeltbb ismertségnek örvendő könyve maradt a szerzőnek.

E mű négy kategóriába osztja fő témáját, a szeretetet: ragaszkodás, baráti szeretet, szerelem és felebaráti szeretet. Akik csak meséin keresztül, vagy prédikációkban elhangzott idézetek révén ismerik Lewis-t, meglepődhetnek talán, ahogy időről időre az irodalomtudós, vagy a hobbitörténész jelenik meg és csak rendkívül ritkán és kurtán a mesélő.

A könyv bevezetőjében alapvetésként a szerző két megjegyzést tesz. Először is, megkülönbözteti – de nem kárhoztatja – a szükség- és az ajándék-szeretetet. Másodszor pedig Thomas à Kempis De imitatione Christi című művét idézi, “A legmagasabb nem áll meg a legmélyebb nélkül”. Ez a két megjegyzés mélyen összefonódik, ezekből több következtetés is levonható és végső soron átszövik Lewis vizsgálódását a szeretettel kapcsolatban.

A szerző arra biztatja az olvasót, hogy ölelje magához a szeretetnek minden fajtáját, hiszen megélésre és az ő tulajdon javára vannak, ugyanakkor figyelmezteti, hogy örködni is kell maga felett. A szeretet bálványá silányulhat, Lewis megfigyelése szerint, illetve számos módon megromolhat. A könyv konklúziója az, hogy Istennel való kapcsolatunk elsősége, ennek létének a priori jellege garantálhatja mindenfajta szeretetünk helyességét és sikerességét.

A könyv kiadásának éve 1960, ugyanakkor mintha a szerző az elkövetkező évtized végére célzott volna. Olyan társadalmi kér-

désekről és gondolkodási hullámokról szól könyvében, amik teljesen csak a 60-as évek végétől bontakoztak ki (az utólag posztmoderneknek nevezett irányzatok). Mind a mai napig van jelentősége és érvényessége Lewis ezen munkájának, kiváltképp a tradíciókra erősebben támaszkodó közösségekben, ugyanakkor kortárs tévutak orvoslásához is remek kiindulópont. A kereszténység jelenének rendkívül nagy szolgálatot tehetünk, ha felvértezzük magunkat ennek a több mint ötven éve készült műnek tanulságaival, valamint mindenkinek ajánlom, hogy itt kezdje a kutakodást, aki szeretne napjaink kihívásaira friss és értelmes válaszokkal szolgálni.

Katona Bernát

Állandó Alkalmaink

Istentisztelet: vasárnap 10 és 17 órakor (nyári időszakban 18 órakor)

Bibliaóra: csütörtök 18,30 órakor

Korosztályok szerinti gyermek bibliakör: vasárnap 9 órától 10 óráig (nyári időszakban 9.30 tól imaóra)

Ifjúság biblióra: pénteken 18,00 és vasárnap 9 órától

Kiscsoportos bibliatanulmányozás /MKBK/: vasárnap 9 órától 10 óráig

Énekóra: csütörtök 19,30, vasárnap 18,30 órától

Elöljárósági megbeszélés: a hónap első vasárnapját követő szerda 18 órától

Sakk szakkör a hónap első vasárnapját követő hétfő 17 órától

Imaházcím: Pesterzsébet, Ady E.u.58.
Ady E. u.-János u. sarok

Lelkipásztor: **Katona Béla**

Gondnok: **Horváthné Császár Márta**
Telefon: 284-46-04

SZERETET-SZOLGÁLAT

A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Felelős szerkesztő: **Katona Béla**

Szerkesztő: Széll László joachimszell@gmail.com

Technikai szerkesztő: Gál Tamás gal.tamas12@gmail.com,
Katona Bernát bernykatona@gmail.com

Gyülekezeti honlap elérhetősége: www.pbgy.hu